

“మండీ!” పిలిచింది శారదమ్మ వంటకి కూరగాయలు సిద్ధం చేసుకుంటూ. “ఏమిటి!” పేపర్లించి తలెత్తకుండానే అడిగాడు సత్యమూర్తి.

“ఈ ఆదివారం సిద్ధాంతిగారింటికి వెళ్లొస్తానన్నా” కాస్త నిష్ఠూరంగానే అంది శారదమ్మ.

రెండు మూడునెలలుగా శారదమ్మ పోరు పెడుతూనే వుంది వాళ్ళమ్మాయి గాయత్రిని సిద్ధాంతిగారిమ్మాయి కృష్ణప్రసాద్ కి అడగమని. నిజమే! సిద్ధాంతిగారి సంబంధం అన్నివిధాలా బాగుంటుంది. ఆయన ఫైట్ బ్యాంక్ లో ఆఫీసరు. ఆధునిక భావాలతోపాటు సువాతన ధర్మాలమీద ఆసక్తికలవాడు. జ్యోతిషం, ఆయుర్వేదంలాంటి వాటితోపాటు బ్యాంకు సిబ్బందిలోనూ. అటు ఉళ్ళో పై తరగతివారిలోనూ మంచి పేరు తెచ్చుకున్నాడు. ముఖ్యంగా జాతకాలు బాగా చూస్తాడని, దోషాలు ఏమైనా వుంటే చిన్న చిన్న వూజులు, శాంతులు సూచిస్తాడని చెప్పుకుంటారు. సిద్ధాంతిగారిమ్మాయి కృష్ణప్రసాద్ హైదరాబాద్ లో ప్రైవేటు కంపెనీలో ఇంజనీర్ గా వున్నాడు. మంచి జీతం. అన్నివిధాలుగా అనువైన సంబంధంగా తేచింది శారదమ్మకు. అందుకే వాళ్ళాయనని పోతుతేంది ‘సిద్ధాంతిగారి దగ్గర మన అమ్మాయి ప్రస్తావన తీసుకురండి!’ అంటూ.

సత్యమూర్తికి కూడా బాగుంటుందనే అనిపిస్తోంది. కానీ ఆయనకున్న అనుమానం ఆయనకు ఉండనే ఉంది. అసలే సిద్ధాంతిగారి సంబంధం. అమ్మాయి జాతకం... ఆయన ఒప్పుకుంటాడే లేదో? తీరా అడిగి లేదనిపించుకుంటే బాగుండదు. పైగా సిద్ధాంతిగారు కాదు జాతకాన్ని మరొకరు ఒప్పుకోకపోవచ్చు కూడా. అప్పీ కుదిరినా కట్టుం వగైరాల విషయంలో ఆయన అభిప్రాయమేమిటి? ఇలాంటి అనుమానాలతో ఇంకాళ్ళూ తలవదాయిస్తూ వచ్చాడు సత్యమూర్తి.

చదువుతున్న పేరరు మడిచి పక్కన పడేసి మనసులోని అనుమానాన్ని బయటపెట్టాడు. “రానీ పెట్టి వుంటే తీసివేయలేం. ప్రాప్తం అంటూ లేకపోతే వెంటపడినా కుదరదు. ఈ రోజే వెళ్లి రండి” అంది శారదమ్మ.

...

ఆ రోజు సాయంత్రమే సిద్ధాంతిగారింటికి బయలుదేరాడు సత్యమూర్తి. అమ్మాయి జాతకచక్రం జేబులో పెట్టుకున్నాడు. దారిలో వూదా, పళ్ళు కొన్నాడు.

సత్యమూర్తి వెళ్లే సమయానికి సిద్ధాంతిగారు ఎవరివో జాతకాలు చదివిస్తున్నారు. సత్యమూర్తి రాకను గమనించి చిరునవ్వుతోనే అవ్వొచ్చు కూర్చోవడానికి కుర్చీ చూపించారు సిద్ధాంతి.

“చెప్పండి మూర్తిగారు ఏమిటి విశేషాలు? అంతా బాగున్నారా?” అంటూ కుశల ప్రశ్నలు వేసారు.

వూదా, పళ్ళు సంచీలోంచి తీసి బయటపెట్టాడు సత్యమూర్తి. తమ అమ్మాయి గాయత్రిని కృష్ణప్రసాద్ కు ఇవ్వాలనుకుంటున్నట్లు ప్రస్తావన చేసాడు.

“యశోదా! ఇలా! సత్యమూర్తిగారొచ్చారు చూడు” అంటూ వూదా పళ్ళు అమె చేతికిచ్చి ఆయన ఎందుకొచ్చాడో చెప్పారు సిద్ధాంతి.

“మొళ్ళమండే తెలుసున్నవాళ్ళం. మీ గురించి మేమూ, మా గురించి మీరూ ప్రత్యేకంగా తెలుసుకోవాల్సినమేమున్నాయి మూర్తిగారు! అబ్బాయి హైదరాబాద్ నుండి రానివ్వండి. వాడు అమ్మాయిని చూచి సరేనంటే ముహూర్తాలు చూసుకుందాం!” అన్నాడు సిద్ధాంతి.

“వూదా సంతోషం సిద్ధాంతిగారు! అమ్మాయి జాతకం

తెచ్చాను. మీ అబ్బాయి జాతకంతో పోల్చి చూసుకోవాలికదా!” అన్నారు సత్యమూర్తి అమ్మాయి జాతకం జేబులోనుండి బయటకి తీస్తూ.

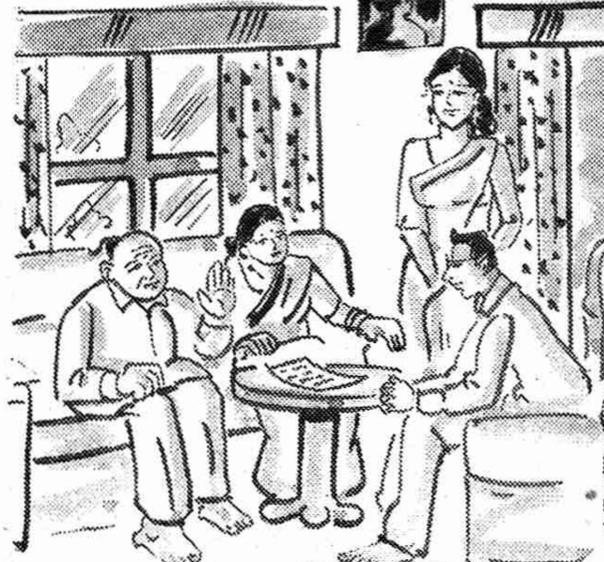
“జాతకాలదేముంది? అలా వుంచండి. అబ్బాయి అమ్మాయిని చూడాలి. అమ్మాయి అబ్బాయిని చూడాలి. తరువాత విషయాలు తరువాతవి” అన్నారు సిద్ధాంతి.

అశ్రుర్యపోయాడు సత్యమూర్తి. సిద్ధాంతిగారేమిటి, జాతకాన్ని గూర్చి అంత తేలిగ్గా అనడమేమిటి? అమ్మాయి అబ్బాయి ఒకరినొకరు ఒప్పుకున్న తరువాత జాతకాలు కుదరలేదంటే ఎలా? కట్టుం వగైరాలు కుదరకపోతే సంబంధాన్ని కాదనడానికి జాతకం ఒక సాకుగా చెప్పే వాళ్లెందరో ఉన్నారకదా! కొంపదీసి అబ్బాయి జాతకంలో ఏదైనా దోషం ఉందేమో? అనుమానం సత్యమూర్తిని కలచివేస్తోంది.

“ఆయన చెబుతున్నారకదా అన్నయ్యగారు! అబ్బాయి వచ్చిన తర్వాత మేమే ముందుగా కబురుచేస్తాం. త్వరలో పెళ్లి చూపులు ఏర్పాటు చేద్దాం” అంది యశోదమ్మ. “అలాగే! వస్తానండీ” అంటూ ఇంటి దారి పట్టాడు సత్యమూర్తి. సిద్ధాంతిగారి వ్యవహారమే అంతుపట్టలేదాయనకి.

...

పదిహేనురోజులు గడిచాయి. ఒక శనివారం సత్యమూర్తికి

జాతకచక్రం

- కోడూరి శేషఫణిశర్మ

కబురు చేసారు సిద్ధాంతి. మరుసటిరోజు దశమీ ఆదివారం సాయంత్రం నాలుగుగంటలకి రాహుకాలం రాకముందే అమ్మాయిని చూడడానికి వస్తున్నామనీ, తగిన ఏర్పాట్లు చేయవలసిందిని చెప్పారు. సత్యమూర్తిగారింట్లో హడావుడి మొదలైంది. “అనుమానాలేవీ పెట్టుకోక రేపటికి కావాలిన్న ఏర్పాట్లవో చూడండి. అమ్మాయిని చూపిద్దాం” అంది శారదమ్మ మరురోజు ఏర్పాట్ల గురించి ఆలోచిస్తూ.

...

ఆదివారం మధ్యాహ్నం మూడున్నరకల్లా ఆటో దిగారు సిద్ధాంతిగారు, వెనుకగా యశోదమ్మ, ఆవిడ వెంట మరో ముత్రయి దువ దిగారు. తానొచ్చిన స్కూటర్ కి స్టాండువేసి హుండాగా నడిచాడు కృష్ణప్రసాద్.

మాటామంతి అయ్యాయి. తేలికపాటి ఫలహారాలు అయ్యాయి. అమ్మాయిని తీసుకొచ్చి కూర్చోబెట్టారు. నీలం

రంగు మైసూరు సిల్కుచీర, ముత్యాలహారంతో ముచ్చటగా వుంది గాయత్రి. యశోదమ్మకు తోడుగా వచ్చినావిడ అవీ ఇవీ మాట్లాడింది గాయత్రితో.

కృష్ణప్రసాద్ కళ్లల్లో ఒకరకమైన సంతృప్తి కనిపించింది. సిద్ధాంతిగారు గమనించారు. అబ్బాయిని హాల్లో నుండి వరండాలోకి తీసుకువెళ్లి మాట్లాడారు. యశోదమ్మనూ పిలిచారు. మేరో అయిదు నిముషాల తరువాత “మంచి రోజు చూసుకుని ముహూర్త నిర్ణయం చేసుకోవచ్చునని, లగ్నపత్రికలు రాసుకోవచ్చు” నని చెప్పి బయలుదేరడానికి సిద్ధమయ్యారు.

“జాతకం...” అంటూ అత్యవసర విషయమన్నట్లుగా గుర్తు చేసాడు సత్యమూర్తి.

“చూడండి సత్యమూర్తిగారు! జాతకాలపట్ల నమ్మకమున్న వారెవరైనా పెళ్లిళ్ల విషయంలో జాతకాలు చూడనవసరంలేదు” అన్నారు. అర్థం కాలేదన్నట్లుగా చూసాడు సత్యమూర్తి.

“పెళ్లి కుదిరింది అంటే జాతకాలు కుదిరాయన్నమాటే. చెబుతాను వినండి. మీ జాతకం, మీ ఆవిడ శారదమ్మ జాతకం సరిపోయాయి కనుకనే మీ పెళ్లి జరిగింది. అలాగే మావీనూ. అంటే జాతకాలు కుదిరితేనే పెళ్లిళ్ళు జరుగుతాయి. పెళ్లిళ్ళు కుదిరాయి అంటే జాతకాలు సరిపోయే వుంటాయన్నమాట. అంటే భార్య జాతకం చూచి భర్త జాతకాన్ని ఊహించవచ్చు. భర్త జాతకం ప్రకారం భార్య జాతకాన్ని గణన చేయవచ్చు. మా

అబ్బాయి జాతకం నా దగ్గరుంది. ఆ జాతకరీత్యా వాడికి కాబోయే భార్య జాతకం ఎలా వుంటుందో నాకు తెలుసు. మా అబ్బాయి మీ అమ్మాయిని నచ్చి పెళ్లికి సిద్ధపడ్డాడంటే జాతకాలు ముడిపడినట్టే. మా కాబోయే కోడలి జాతక చక్రం నేను ముందే వేసి వుంచాను. కావాలంటే చూడండి” అంటూ జేబులోనుండి ఒక జాతకచక్రాన్ని తీసి టేబుల్ మీదనుంచాడు సిద్ధాంతి.

సత్యమూర్తి ముఖంలో అశ్రుర్యం! ఒక ఉపదేశం పొందుతున్న అనుభూతి. ఒక సత్యాన్ని కనుగొన్న భావం. జాతకం చెప్పే వారి కుండాల్సిన అర్హతపట్ల ఒక అవగాహన. అన్నీ ఆయన ముఖంలో ఒక్కసారిగా ద్యోతకమయ్యాయి. తడబడుతూనే టేబుల్ మీది జాతకాన్ని తీసి చూచాడు. తన జేబులోని అమ్మాయి జాతకాన్ని పోల్చి చూచాడు. అచ్చు ఒకేలా వున్నాయి! అసలునీసలు జ్యోతిష ప్రతిభకు అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించాడు సత్యమూర్తి.

